

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibus, Qvarvm permultæ antehac nunquam
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm|| Maii Et Ivnii

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10258 - 10263

XXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77393)

Vbi verò & hæc prouincia verbum veritatis, prædicante Mellito, accepit, fecit rex Edilberthus in ciuitate Londonia Ecclesiam sancti Pauli Apostoli: in qua locum sedis episcopalis & ipse & successores eius haberent. Iustum verò in ipso Cantio Augustinus ordinavit episcopum, in ciuitate Dorouerni, quam gens Anglorum à primario quodam Alio, qui dicebatur Rotschester, cognominat. Distat autè à Dorouerni millibus passuum fermè quatuor & viginti ad Occidentem: in qua rex Edilberthus ecclesiam beati Andreae Apostoli fecit: qui etiam episcopis vtriusq; huius ecclesie dona multa, sicut & Dorouernensis, obtulit. Sed & territoria ac possessiones in vsum eorum, qui erant cum episcopis, adiecit.

Defunctus est autem Deo dilectus pater Augustinus, & positum corpus eius foras, iuxta ecclesiam beatorum Apostolorum Petri & Pauli: cuius supra meminimus, quæ necdum fuerat perfecta, nec dedicata. Mox verò, vt dedicata est, intrò illatum, & in porticu illius Aquilonari decenter sepultum est. In qua etiam sequentium archiepiscoporum omnium sunt corpora tumulata, præter duorum tantummodò, id est, Theodori & Berethuualdi: quorum corpora in ista ecclesia posita non sunt, eò quòd prædicta porticus plura capere nequiuit. Habet autem in medio sui penè, altare in honorem beati Gregorij Papæ dedicatum: in quo per omne sabbatum à presbytero loci illius, Agendæ eorum solenniter celebrantur. Scriptum verò est in tumba eiusdem Augustini epithaphium huiusmodi: Hic requiescit dominus Augustinus Dorouernensis archiepiscopus primus, qui olim huc à beato Gregorio, Romanæ vrbis Pontifice, directus, & à Deo operatione miraculorum suffultus, & Edilberthum regem, & gentem illius ab idolorum cultu ad fidem Christi perduxit, & completis in pace diebus officij sui, defunctus est vij. Calend. Iunij, eodem rege regnante.

Ecclesia S. Pauli Londini constituitur.

Obitus S. Augustini.

Altare in honorem S. Gregorij dedicatum.

DE S. IOHANNE PAPA, EX DIALOGO S. GREGORII LIB. III. CAP. II.

COTTHORVM tempore dum Iohannes, vir beatissimus, huius Romanae ecclesie Pontifex, ad Iustinianum seniotem principem pergeret, in Corinthi partibus aduenit: cui necesse fuit, vt in itinere ad sedendum equus requiri debuisset. Quod illic vir quidam nobilis audiens, eum, quem pro magna mansuetudine eius coniunx sedere consueuerat, ita ei obtulit, vt cum ad alia loca peruenienti aptus equus potuisset inueniri, deberet ille quem dederat propter suam coniugem retrasmitti. Factumque est, & vsque ad certum locum prædictus vir equo eodem subuchente perductus est. Qui mox, vt alium reperit, illum quem acceperat equum retrasmisit. Cumq; eum prædicti nobilis viri coniunx ex more sedere voluisset, vltra non valuit: quia post sessionem tanti Pontificis mulierem ferre recusauit. Cœpit nanque immenso flatu & fremitu, atque incessanti totius corporis motu quasi despiciendo prodere, quia post membra Pontificis, mulierem ferre non posset. Quod vir eius prudenter intuitus, hunc ad eundem venerabilem virum protinus retrasmisit, magnis precibus petens, vt equum ipse possideret, quem iuri suo sedendo dedicasset. De quo etiam illud mirabile à nostris senioribus narrari solet, quòd in Constantinopolitana vrbe ad portam, quæ vocatur aurea, veniens, populorum sibi turbis occurrentibus, in conspectu omnium roganti cæco lumen reddidit, & manu superposita oculorum tenebras fugauit.

Maij 27.

Præclarum miraculum.

Cæco restituit lumen.

DE EODEM PONTIFICE, EX LIB. 17. PAULI
DIACONI, AD EVTROPIVM ADIECTO,*vbi de Iustino agit.*

Huius Ger-
mani ani-
mam vidit
S. Benedi-
ctus ferri in
caelum.

Relegati e-
rant in Sar-
dinia 220.
Episcopi,
quos Sym-
machus Papa
sustentavit.

Symmachi
& Boethij
caedes.

Item Papa
Iohannis &c.

Idem habet
S. Gregori-
us Papa lib.
4. Dial. c. 30.

ANNO ab incarnatione Domini quingentesimo octauodecimo, punito Anastasio haeretico, Iustinus catholicus Augustali potitus est folio. Ad hunc, ob causam redintegrandae fidei, directus ab Honoris Pontifice vir sanctitate praecipuus, Germanus Capuanus vrbis Episcopus, dignè susceptus est, multorumque dubia corda in se solidauit. Eo tempore apud Africanam defuncto Trasamundo Vandalorum Rege Arrianae perfidiae, Huldericus eius filius ex caeptina Valentiniiani principis filia ortus, adeptus est regnum: qui non patrem haeticum, sed matris catholicae monita sequens, rectae fidei cultor enituit. Hunc pater Trasamundus ad mortem veniens, quia cernebat eum catholicae parti fauere, sacramenti nodis astringere curauit, ne vnquam in suo regno Catholicis consuleret. Qui mox vt suus genitor vita caruit, priusquam etiam regni iura assumeret, vniuersos episcopos, quos Trasamundus in exilium coegerat, regredi fecit, eisque ecclesias reformare coepit, septuaginta iam & quatuor euolutis annis, ex quo à Gêserico primitus apud Africanam ecclesiae fuerant destituta.

At verò in Orientis partibus, dum adhuc eo tempore per loca singula Arriana haereticis vigeret, Iustinus ardore orthodoxae fidei omnimodis satagere coepit, vt haeticorum nomen extingueret: statuitque, vt vbique eorum ecclesias catholica religione consecraret. Quod dum in Italia rex Theodoricus Arrianae lue pollutus audisset, Iohannem Papam, simulque cum eo Theodorum, Importunum atque Agaperum consulares viros, aliumque Agaperum patritium Constantinopolim ad Iustinum principem dirigit, mandatque per eos interminans, vt nisi quantocyus haeticis ecclesiis suas redderent, eosque in pace degere sinerent, vniuersos Italiae populos ipse gladio extingueret. Qui peruenientes ad Augustum, cum ab eo dignè, vt competebar, suscepti essent, magnis cum de sua suorumque salute solliciti fletibus postulant, vt suae legationis seriem, quanquam esset iniusta, libenter exciperet, Italiaeque periturae consuleret. Quorum fletibus Iustinus permotus, eis quod petebatur, concessit, Arrianosque suo iuri reliquit.

Dum hi in itinere demorantur, Theodoricus rabie suae iniquitatis stimulatus, Symmachum exconsulem ac patritium, & Boethium seniore & exconsulem catholicos viros gladio trucidauit. His diebus extincto à Francis Alarico Vuisgotthorum rege, Theodoricus per Ippam suum comitem plusquam triginta millia Francorum caedes, Thiodem suum armigerum post mortem Alarici, tutorem Amabarici nepotis constituit. Iohannes verò Pontifex reuertens à Constantinopoli, dum cum ijs, cum quibus ierat, profectus ad Theodoricum Rauennam fuisset, Theodoricus ductus malitia, quod eum Iustinus catholicae pietatis defensor honorifice suscepisset, eum simul cum socijs carceris afflictione peremit. Sed hanc eius immanissimam crudelitatem mox animaduersio diuina secuta est. Nam nonagesimo octauo post hoc facinus die,

subita morte defunctus est, cuius animam solitarius quidam apud Liparam insulam vir magnae virtutis aspexit inter Iohannem Papam & Symmachum deduci, & in Vulcani ollam, quae ei loco proxima erat, demergi.